

# ΣΤΟ ΡΕΛΑΝΤΙ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

courier- ντελιβεράδες- εξωτερικοί

# ΑΠΕΡΓΙΑ

# 13 Μάρτη

## ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Ενιαία ειδικότητα
- Ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά

*Όλοι οι  
συνάδελφοι  
συνάδελφισσες  
στη μοτο-  
διαδήλωση,  
11 το πρωί  
στο άγαλμα  
της Αθηνάς  
στο Πεδίο  
του Άρεως,  
λεωφόρος  
Αλεξάνδρας*



## ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ- ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

11:00 Πεδίον του Άρεως - άγαλμα Αθηνάς

## Η γενιά της επισφάλειας

«Δε μου αρέσουν τα τσιτάτα, αλλά υπάρχει ένα, του Βίκτωρος Ουγκό, που μ' αρέσει πολύ: "Το να παλεύεις σημαίνει να ζεις". Να παλεύουμε λοιπόν. Αυτό είναι που λέω σ' όλους τους νέους εργαζόμενους που συναντώ: πόλεμα στο χώρο σου, εκεί όπου είσαι, δε θα το μετανιώσεις ακόμα κι αν απολυθείς. Διότι αν αποδεχθείς να σ' εκμεταλλεύονται από την πρώτη σου δουλειά, μετά θα δέχεσαι το στιδήποτε, ότι κι αν είναι αυτό είτε πρόκειται για τις λεγόμενες δουλειές φοιτητών ή για μια "πραγματική" εργασία. Επίβαλε το σεβασμό, είσαι άνθρωπος όχι μηχανή. Η συνειδητοποίηση αυτού του πράγματος είναι πολύ πιο σημαντική απ' αυτό το μάντζμεντ που αναπτύσσεται ραγδαία και συνδέεται με την επισφάλεια των εργαζομένων. Όταν ξανασυναντώ εργαζόμενους που παράτησαν την ταχεία εστίαση και μου μιλούν για το νέο τους πόστο συχνά μου λένε: "Καλά είναι, δεν είναι δα και χειρότερα από τα McDonald's!". Να γιατί πρέπει κανείς ν' αγωνίζεται για να καλυτερεύσει τις συνθήκες εργασίας του στην ταχεία εστίαση, όπου συχνά οι νέοι πίνουν την πρώτη τους δουλειά. Αν αποδεχτούν να δουλεύουν μ' αυτόν τον τρόπο στην αρχή της καριέρας τους στη συνέχεια θα δέχονται τα πάντα και στιδήποτε».

### Αμπντέλ Μαμπρουκί

Το σωματείο Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου συνέκδοσε το πρώτο του βιβλίο μαζί με τις παρακάτω εργατικές συλλογικότητες και σωματεία: Βιβλιοφρικόριος, Το Ρεπό και Σωματείο Σερβιτόρων και Μαγειρών, ύστερα από πρόσκληση της ομάδας "Νομάδες Αντιρροής", που έκαναν και τη μετάφραση. Το βιβλίο έχει κυκλοφορήσει σε 2500 αντίτυπα και το κόστος της εκτύπωσης το μοιραστήκαμε όσοι και όσες συμμετείχαμε στην έκδοση. Η διακίνηση του γίνεται χέρι με χέρι από εμάς τους ίδιους, στους χώρους εργασίας μας κι επίσης θα το βρείτε στο σωματείο μας (Σκυλίτση 10, Εξάρχεια).

Η παρούσα εκδοτική πρωτοβουλία πραγματοποιήθηκε με στόχο την ανάδειξη των εργατικών μας εμπειριών/συνθηκών που ταυτίζονται με αυτές του Μαμπρουκί. Αυτός όπως κι εμείς ως "τελευταίος τροχός της αμάξης" μπορούμε με τέτοιες πρωτοβουλίες να αποδείξουμε ότι η κινητήριος δύναμη του συστήματος προέρχεται από όλους τους τροχούς ανεξαρτήτως θέσεως.

Ο Μαμπρουκί ως εκμεταλλεόμενος αλλά και ως αγωνιστής (για 10 χρόνια στην Pizza Hut Γαλλίας) μας καταθέτει μορφές αγώνων που ξεκινούν από τα κάτω και όχι από τα γραφεία των συνδικαλιστικών οργάνων. Γι' αυτόν ο συνδικαλισμός μπορεί να ξαναγίνει ένα μέσο έκφρασης των εργαζομένων, ο οποίος θα εκφράζεται από τους ίδιους ανά πάσα στιγμή, διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Αναδεικνύει και καταγράφει τους τρόπους δράσης που χρησιμοποιούνται από τους εργοδότες για τον έλεγχο των εργασιακών συνθηκών. Τα αφεντικά όπου και να βρίσκονται ανεξαρτήτως εργασιακού χώρου, βλέπουμε να χρησιμοποιούν κοινούς τρόπους οργάνωσης και διαχείρισης του εργατικού δυναμικού.

Η μόνη εργασιακή συνθήκη που δεν μπορεί να καθορίσει ο εργοδότης είναι οι εμπειρίες που διαχειρίζονται και αξιολογούνται από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μικρές εμπειρίες της εργασίας που έρχονται στο προσκήνιο και αναδεικνύουν τη δημιουργία εργασιακής συνείδησης, εργασιακών σχέσεων με συναδέλφους και την αναγκαιότητα της αντιμετώπισης των ζητημάτων που μας προκύπτουν στην εργασιακή μας καθημερινότητα.

Με αφορμή το βιβλίο του Μαμπρουκί καλούμε όποιον συνάδελφο επιθυμεί να συμμετάσχει σε μία συζήτηση για την προβολή των δικών μας εργασιακών εμπειριών.

**Εκδήλωση / συζήτηση: Παρασκευή 7 Μάρτη 2008, 8μ.μ  
στα γραφεία μας Σκυλίτση 10 - Εξάρχεια  
(τηλ.210-8822277)**

## ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2008

# ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ



Σ' έναν κόσμο όπου η ανισότητα είναι νόμος, σε έναν κόσμο όπου οι αληθινοί του πλούτου, οι εργάτες και οι εργάτριες, δικαιούνται μόνο να απολαμβάνουν τη φτώχεια τους, οι εργατικές οργανώσεις χωρίς ενδιάμεσους, γραφειοκράτες και ιεραρχίες, είναι ο δρόμος της αξιοπρέπειας. Είναι ο μόνος δρόμος για εμάς που δουλεύουμε με μηχανάκι, είναι ο μόνος δρόμος για όλους τους εργάτες του κόσμου.

ΣΚΥΛΙΤΣΗ 10 - ΕΞΑΡΧΕΙΑ  
Τ.Θ 26025 Τ.Κ 10022  
ΑΘΗΝΑ

e-mail: sto\_reladi@yahoo.com

**Στο πλαίσιο της γενικότερης προπαγάνδισης των θέσεων  
αλλά και της οικονομικής ενίσχυσης του σωματείου  
κυκλοφόρησε το ημερολόγιο μας για το 2008.**

**Κεντρικό σημείο διακίνησης τα γραφεία μας, οδός Σκυλίτση 10, Εξάρχεια.  
Οργανωθείτε, στηρίξτε, ενισχύστε το σωματείο.**

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ «ΡΕΛΑΝΤΙ».

Στο προηγούμενο τεύχος του «Ρελαντί» Νο 5, τα κείμενα που δημοσιεύτηκαν στο κεντρικό διαείδιο, ήταν κείμενα προς επεξεργασία και όχι προς έκδοση. Γι' αυτό το λόγο υπήρχαν ασάφειες και ορθογραφικά λάθη. Την ευθύνη ανέλαβε η συντακτική επιτροπή, η οποία και απολογήθηκε στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση στις 26 Ιανουαρίου 2008. Αφού δόθηκαν οι απαραίτητες εξηγήσεις η Γενική Συνέλευση αποφάσισε να ανανεώσει την εξουσιοδότηση της στη συντακτική επιτροπή.

Συντακτική Επιτροπή.

# Εισήγηση του σωματείου στην ανοιχτή συνέλευση

που πραγματοποιήθηκε στις 13 Γενάρη στο Πολυτεχνείο

Το σωματείο Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου γεννήθηκε μέσα από τους αγώνες των συναδέλφων (courier, delivery και εξωτερικών υπαλλήλων).

Πλέον, πέρα από τις παρεμβάσεις μας στο δρόμο και τους χώρους δουλειάς (αφισσοκολήσεις, μοίρασμα προκηρύξεων και εφημερίδας) έχουμε νοικιάσει και το χώρο όπου στεγάζουμε το σωματείο και συντονίζουμε τη δράση μας.

Κάθε Σάββατο στις 17:00 τα μέλη και οι επιτροπές του σωματείου συναντιόμαστε, συζητάμε και συντονίζουμε τη δράση μας.

Κάθε πρώτη Κυριακή κάθε μονού μήνα γίνονται οι τακτικές συνελεύσεις του σωματείου.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε πως η έδρα μας (Σκυλίτση 10, Εξάρχεια) είναι ανοιχτή σε όλους τους συναδέλφους είτε είναι μέλη του σωματείου είτε όχι και ο καθένας μπορεί να ζητήσει από τη συνέλευση τη χρήση του χώρου.

Επίσης, η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας είναι ανοιχτή σε όλα τα μέλη του σωματείου και κάθε συνάδελφος, εγγεγραμμένος ή μη, μπορεί να φέρει ή να στείλει υπογεγραμμένα άρθρα προς δημοσίευση αρκεί να μην εναντιώνονται στις καταστατικές αρχές του σωματείου.

Υπενθυμίζουμε πως στην έδρα μας διατίθεται το καταστατικό του σωματείου ώστε όλοι οι συνάδελφοι να γνωρίζουν την οργανωτική δομή και τη φιλοσοφία της συνέλευσης.

Οι εξ αναβολής συνελεύσεις λόγω μη απαρτίας γίνονται την πρώτη Κυριακή κάθε ζυγού μήνα.

Οι έκτακτες συνελεύσεις προκειμένου να αντιμετωπιστούν έκτακτες ανάγκες ορίζονται από τη γενική συνέλευση.

Οι επιτροπές εξορμούν στους χώρους δουλειάς για εγγραφές νέων μελών και ενημέρωση ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Τα ραντεβού για τις εξορμήσεις αναρτώνται στον πίνακα ανακοινώσεων του σωματείου.

**Το σωματείο είναι ανοιχτό Δευτέρα έως Παρασκευή από τις 12:30 έως τις 14:00.**

**Επίσης τη Δευτέρα από τις 17:00 έως τις 20:00.**

**Την Τρίτη από τις 17:00 έως τις 20:00.**

**Την Τετάρτη από τις 19:00 έως τις 21:00.**

Για την οικονομική ενίσχυση αλλά και για τη διάδοση του λόγου του σωματείου τυπώσαμε ημερολόγιο το οποίο πωλείται προς 2 ευρώ το αντίτυπο. Η διακίνησή του είναι υπόθεση όλων μας.

Επίσης προχωρήσαμε στη συνέκδοση του βιβλίου «Η γενιά της επισφάλειας» όπου κατατίθεται η εμπειρία της εκμετάλλευσης αλλά και της αντίστασης στα ταχυφαγεία της Γαλλίας. Το βιβλίο διατίθεται χωρίς αντίτιμο.

Ανά τακτά χρονικά διαστήματα διοργανώνουμε εκδηλώσεις για την οικονομική ενίσχυση του σωματείου.

Η εφημερίδα, οι αφίσες, οι προκηρύξεις, οι καρτολίνες και τα τρέχοντα έξοδα του σωματείου όπως νοίκι και λογαριασμοί δεν πληρώνονται από μόνα τους ή από κάποιο σπόνσορα αλλά χάρη στις πρωτοβουλίες, τις συνδρομές και τις έκτακτες εισφορές των μελών μας.

Για τη λειτουργία της έδρας, της εφημερίδας αλλά και του σωματείου στο σύνολο του, ευθύνονται εξίσου όλα τα μέλη



του σωματείου.

Τον Ιούνιο του 2007 προχωρήσαμε στη διεξαγωγή εκλογών από τις οποίες προέκυψε διοικητικό συμβούλιο μοναδική αρμοδιότητα του οποίου είναι να διεκπεραιώνει τις αποφάσεις της συνέλευσης. Η συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο του σωματείου και μόνο αυτή μπορεί να πάρει την οποιαδήποτε απόφαση.

Σύμφωνα με το καταστατικό, υπενθυμίζουμε πως σκοπός του σωματείου είναι η κατοχύρωση, προώθηση και υπεράσπιση των οικονομικών, εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων όλων των ειδικοτήτων του κλάδου, καθώς και των συνδικαλιστικών, πολιτικών και δημοκρατικών ελευθεριών.

Η υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η ασφαλιστική μας προστασία και η συνένωση όλων των εργαζομένων του κλάδου για την από κοινού διεκδίκηση των αιτημάτων μας, η υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης και ο αγώνας κατά των οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων και διακρίσεων.

Επίσης, η **διαφύλαξη της συνέλευσης ως μοναδικού οργάνου λήψης αποφάσεων**, η πολιτική, κοινωνική και πολιτιστική καλλιέργεια των συναδέλφων και η καλλιέργεια κλίματος αλληλεγγύης ανάμεσα στους συναδέλφους όλων των ειδικοτήτων ενάντια σε κάθε συμπεριφορά που προωθεί ρατσιστικές, εθνικιστικές συμπεριφορές ή λογικές που διαιωνίζουν την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Επειδή η **διαφύλαξη της συνέλευσης ως μοναδικού οργάνου λήψης αποφάσεων** είναι για μας ο ακρογωνιαίος λίθος του σωματείου αποφασίσαμε να καλέσουμε σε ανοιχτή συζήτηση όλους τους συναδέλφους ώστε να αποφασίσουμε από κοινού είτε την προκήρυξη απεργίας είτε τη συνέχιση και τον εμπλουτισμό της καμπάνιας μας για το ασφαλιστικό μέχρι τον ορισμό του επόμενου στόχου. Πέρα από τα πάγια αιτήματά μας (ένσημα βαρέα ανθυγιεινά και ενιαία ειδικότητα) κάθε συνάδελφος μπορεί να καταθέσει οποιαδήποτε πρόταση θεωρεί πως θα ενισχύσει το λόγο και τη δράση του σωματείου.

Τα τελευταία χρόνια το αίτημά μας για ένσημα βαρέα ανθυγιεινά και ενιαία ειδικότητα (δηλαδή ένας μισθός για όσους εργάζονται με δίκυκλο) είναι ο κεντρικός άξονας των διεκδικήσεων μας. Σήμερα, το αίτημα μας αυτό έρχεται σε ευθεία αντιπαράθεση με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση που προωθεί η τρέχουσα κυβέρ-

νηση. Και γι' αυτό, δηλώνουμε ξεκάθαρα πως ζητάμε επέκταση των βαρέων και όχι τον αποχαρκτηρισμό επαγγελμάτων που προωθεί το υπουργείο εργασίας. Επίσης είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με την πρόταση για κλίμακες στα βαρέα. Για μας οι κλίμακες είναι μια ακόμη εφαρμογή είτε της λογικής του καρότου, (όπου ο γάιδαρος που σέρνει το κάρο τρέχει προκειμένου να δαγκώσει το καρότο που του έχουν κρεμάσει μπροστά στη μούρη) είτε του κλασικού και ιδιαίτερα επιτυχημένου από την πλευρά της εκάστοτε εξουσίας, *διαίρει και βασίλευε*. Οι μέχρι τώρα πιλοτικές εφαρμογές του μέτρου της κλίμακας στα βαρέα αποδεικνύουν πως οι μόνοι που βγαίνουν κερδισμένοι είναι οι εργοδότες εφόσον όλο και περισσότερες ειδικότητες αποχαρκτηρίζονται.

Προτείνουμε την προκήρυξη απεργίας και συγκέντρωση-πορεία από το άγαλμα της Αθηνάς στο υπουργείο εργασίας για να καταθέσουμε την αίτησή μας για την ένταξη του κλάδου στα βαρέα και ανθυγιεινά. Σε περίπτωση που η συνέλευση αποφασίσει πως στην παρούσα φάση προκρίνεται η λογική της συνέχισης της καμπάνιας για το ασφαλιστικό και όχι η προκήρυξη απεργίας θα κινηθούμε στην κατεύθυνση που θα προκριθεί.

Η δημοσιοποίηση του λόγου και των αιτημάτων μας πρέπει να είναι συνεχής στους δρόμους και τους χώρους δουλειάς. Το σωματείο δεν μπορεί παρά να είναι μια καρδιά που χτυπά καθημερινά, δεν μπορεί παρά να είναι ο αιμοδότης του λόγου και της δράσης μας. Οι διεκδικήσεις, οι κινητοποιήσεις και οι καμπάνιες που τις συνοδεύουν δεν είναι βεγγαλικά που έχουν σκοπό να εκτονώσουν την συσσωρευμένη πίεση που ασκείται στους εργαζόμενους.

Σε μία περίοδο που το εργατικό κίνημα δέχεται γενικευμένη επίθεση και η δίψα των αφεντικών για κέρδη φαντάζει ακόρεστη, σε μια περίοδο που ο συνδικαλισμός της αντιπροσώπευσης λειτουργεί σαν βαλβίδα αποσυμπίεσης εμείς προτείνουμε επαναπροσδιορισμό του συνδικαλισμού και αντιμετώπιση.

Κόντρα στο ρεύμα, ζητάμε ένσημα βαρέα ανθυγιεινά και ενιαία ειδικότητα, συνεχή παρουσία στο δρόμο και τους χώρους δουλειάς και άμεση δημοκρατία στα συνδικάτα.

Όσο τις αποφάσεις τις παίρνουν οι επαγγελματίες συνδικαλιστές και οι εργατοπατέρες η εργατική τάξη είτε θα αμύνηται είτε θα οπισθοχωρεί.

Το μοντέλο της αντιπροσώπευσης α-

ναπόφευκτα καταλήγει να είναι το μοντέλο της συνδιαλλαγής.

Προτείνουμε και παλεύουμε για την εφαρμογή της άμεσης δημοκρατίας και της συνεχούς δράσης στα συνδικάτα και σε αυτό το πλαίσιο καλέσαμε τη σημερινή ανοιχτή συζήτηση.

Όμως, για να πετύχουμε τους στόχους μας, για να δικαιωθούν οι αγώνες μας, για να πολλαπλασιάσουμε τις δυνάμεις μας χρειάζεται όλοι να βάλουμε το λιθαράκι μας.

Το σωματείο μας δεν έχει βάλει κάποιο πήχη προκειμένου κάποιος να θεωρείται ενεργός. Έχει πολύ μεγάλη σημασία, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του να προσφέρει αυτό που του αντιστοιχεί. Αν όλοι μας προσφέρουμε από λίγο, η προσφερόμενη δύναμη θα είναι τεράστια. **Για μας, η προοπτική είναι μία: η κάθε μέλος και στέλεχος η συνδικαλισμός της αντιπροσώπευσης και οπισθοχώρηση.** Στο χέρι μας είναι να διαλέξουμε. Εμείς δημιουργήσαμε αυτό το σωματείο κι εμείς θα αποφασίσουμε είτε τη στασιμότητα είτε το προχώρημα της διαδικασίας.

Όποια κι αν είναι η απόφαση που θα παρθεί σήμερα προτείνουμε τη δημιουργία επιτροπής από το σύνολο των παρευρισκομένων που θα υλοποιήσει είτε την απεργία είτε τη συνέχιση της καμπάνιας ενάντια στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Οποιαδήποτε απόφαση και αν παρθεί θα έχει αξία εάν υλοποιηθεί από όλους μας καθώς και από όλους αυτούς που θα βρεθούν στο πλάι μας στη συνέχεια.

Επίσης, προτείνουμε να επισκεφτούμε τους χώρους δουλειάς όλων των συναδέλφων που βρίσκονται εδώ σήμερα ώστε το σωματείο πέρα από την αφίσα και την προκήρυξη να περάσει στην ακόμη μεγαλύτερη ενδυνάμωση της άμεσης επικοινωνίας με τους συναδέλφους του κλάδου.

Είτε προχωρήσουμε στην προκήρυξη απεργίας είτε στη συνέχιση και τον εμπλουτισμό της καμπάνιας για το ασφαλιστικό, η επαφή μας με τους συναδέλφους ακόμη κι αν συναντήσουμε αρνήσεις έχει ξεχωριστή σημασία.

Στο πλαίσιο των κινήσεων που θα προκύψουν, ανακοινώνουμε πως την Παρασκευή 18 Ιανουαρίου και ώρα 20:30 θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ *Κοινωνικοί αγώνες στη μεταπολίτευση* με σπάνιο υλικό της εποχής. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει σχολιασμός του ντοκιμαντέρ και συζήτηση.

Σύμφωνα με τις αποφάσεις του σωματείου, οι δράσεις μας θα δημοσιοποιούνται από τις δικές μας δυνάμεις και κανένα μέλος μας δε δικαιούται να δώσει συνέντευξη σε οποιοδήποτε μέσο μαζικής ενημέρωσης στο όνομα της Συνέλευσης Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου.

Καταλήγοντας θέλουμε να θυμίσουμε πως ο δρόμος του αγώνα δεν έχει τέλος. Είμαστε τα παιδιά της εργατικής τάξης των αγώνων και οφείλουμε να κληρονομήσουμε τις αξίες αυτές στην εργατική τάξη του αύριο. Είμαστε περήφανοι που είμαστε εργάτες, είμαστε περήφανοι που παίρνουμε τους αγώνες στα χέρια μας, είμαστε περήφανοι που βάζουμε την άμεση δημοκρατία στο κέντρο της δράσης μας.

Για έναν αδιαμεσολάβητο και ακηδεμόνευτο συνδικαλισμό ενάντια στη γραφειοκρατία, τη συνδιαλλαγή και τη μεθο-



# Να απεργήσω;



Να απεργήσω;

-Πόσοι εργαζόμενοι την επομένη μιας απεργίας έμειναν άνεργοι;

-Το μεροκάματο που θα χάσω θα μου λείψει κι έχω να πληρώσω τα κερατά μου.

-Εγώ θ' αλλάξω τον κόσμο;

-Ας βγάλει άλλος το φίδι απ' την τρύπα.

Τόσοι και άλλοι τόσοι λόγοι για να πάω στη δουλειά την ημέρα της απεργίας. Να κάνω την πάπια.

Η πάπια είναι ένα πολύ όμορφο πτηνό, που όμως δεν αισθάνεται την ιδιαίτερη ανάγκη να είναι αξιοπρεπής (έτσι νομίζω τουλάχιστον). Εμένα όμως η αξιοπρέπεια μου είναι απαραίτητη. Είκοσι χρόνια εργασίας μου εγγυώνται ότι κανείς δε θα μου τη δώσει. Κανείς δε θα μου δώσει τίποτα. Άρα πρέπει να διεκδικήσω όλα όσα θεωρώ αυτονόητα και δίκαια.

Ευτυχώς, υπάρχουν ακόμη εργαζόμενοι που πιστεύουν ότι όλα μπορούν να γίνουν καλύτερα μέσα από τους δρόμους που κάποιοι άλλοι άνοιξαν στο παρελθόν. Κάποιοι άλλοι που δεν υπολόγισαν όλα τα παραπάνω ερωτηματικά που τους βασάνιζαν. Κάποιοι που έδωσαν σκληρούς αγώνες ακόμη, και τη ζωή τους, για να βγούμε όλοι μας από τα μεσαιωνικά κάτεργα και ν' αποκτήσουμε καλύτερες συνθήκες εργασίας. Αγωνίστηκαν στο δικό τους παρόν για φτιάξουν ένα καλύτερο μέλλον. Αυτό είναι το δικό μας παρελθόν. Άραγε για μας και τους επόμενους τι παρελθόν θα μείνει αν στο δικό μας παρόν δεν αγωνιστούμε για ένα καλύτερο μέλλον;

-Η δουλειά που θα χαθεί γιατί απέργησα είναι η υπενθύμιση του πόσο αναλώσιμοι είμαστε ο καθένας μόνος του.

-Το μεροκάματο που θα χαθεί δε θα είναι και το πιο αξιοπρεπές, αφού κάποιοι συνάδελφοι μου δε θα το πάρουν.

-Και εγώ θ' αλλάξω τον κόσμο.

-Δεν υπάρχει κανείς άλλος να βγάλει αυτό το φίδι απ' την τρύπα.

**Ναι, στις 13 του Μάρτη θ' απεργήσω.**

## Λίγα λόγια για το ασφαλιστικό

Στο όνομα της σωτηρίας του ασφαλιστικού συστήματος σήμερα επιχειρείται η ίδια η κατάργησή του. Οι περικοπές στις συντάξεις, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, η περιστολή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων όπως η κατάργηση των βαρέων και ανθυγιεινών σε πολλές κατηγορίες και η υποβάθμιση της ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης οδηγούν όλο και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια στη φτώχεια και την ανέχεια.

Με τη συνεχή απειλή της κατάρρευσης των ασφαλιστικών ταμείων την οποία επικαλούνται οι εκθέσεις διάφορων υψηλόμισθων στελεχών του κρατικού μηχανισμού όπως ο ανεκδιήγητος Γκαργκάνας, στην πραγματικότητα μεθοδεύεται η διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος ανατακλώντας τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μαζί με μια σειρά από άλλα αντεργατικά μέτρα όπως η ελαστικοποίηση της εργασίας, η κατάργηση των υπερωριών, η θέσπιση της ανασφάλιστης εργασίας (προγράμματα stage) και της μερικής απασχόλησης και η καθήλωση των αμοιβών συνθέτουν το τοπίο της άγριας εκμετάλλευσης των εργαζομένων και της ολοκληρωτικής επιβολής του μοντέλου της ελεύθερης οικονομίας. Την ίδια στιγμή που τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων εκτοξεύονται στα ύψη και αυξάνονται μέχρι και 60% τα τελευταία χρόνια, έχουν το θράσος να μας ζητούν να κάνουμε κι άλλες θυσίες προκειμένου να σωθούν τα ταμεία.



Ποια είναι όμως η αλήθεια για την κατάντια του ασφαλιστικού συστήματος σήμερα και ποιοι ευθύνονται για το χάλι των ταμείων; Τα πράγματα είναι πιο απλά απ' ό,τι θέλουν να μας λένε.

Το 1950 με ειδική νομοθετική ρύθμιση, όλα τα ασφαλιστικά ταμεία υποχρεώθηκαν να καταθέτουν άτοκα τα αποθεματικά τους σε ειδικό λογαριασμό στην Τράπεζα της Ελλάδος. Τα χρήματα αυτά που είχαν πληρώσει οι εργαζόμενοι από τις τσέπες τους διατέθηκαν για να χρηματοδοτηθούν με χαμηλότοκα ή και άτοκα δάνεια οι βιομήχανοι, οι κατασκευαστικές εταιρείες και οι εφοπλιστές (θαλασσοδάνεια) στο όνομα της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Όταν πλέον τα ελλείμματα

διογκώθηκαν, τα ταμεία για να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους άρχισαν να δανείζονται από τις τράπεζες με υψηλό τόκο (25%) ενώ ξεκίνησε και το τζογάρισμα των αποθεματικών τους στο χρηματιστήριο. Παράλληλα το κράτος φρόντισε να χαριστούν οι οφειλές των μεγάλων επιχειρήσεων με νόμους και ευνοϊκές ρυθμίσεις. Το ίδιο το κράτος μάλιστα σήμερα παραμένει ο μεγαλύτερος οφειλέτης στα ταμεία αφού χρωστάει 7,8 δις ευρώ ενώ δεν εκπληρώνει την υποχρέωση που το ίδιο έχει νομοθετήσει για την καταβολή του 1% του ΑΕΠ.

Αν κανείς μάλιστα συνυπολογίσει ότι σήμερα ένας στους τέσσερις δουλεύει ανασφάλιστος και ότι από το 1990 και μετά, η μαζι-

κή είσοδος των μεταναστών και η μαύρη εργασία στην οποία υποχρεώθηκαν (με χαμηλά μεροκάματα και απεριόριστες ώρες εργασίας) έχει πετάξει ένα μεγάλο κομμάτι των εργαζομένων έξω από την ασφάλιση, γίνεται φανερό ότι η απαξίωση του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί συστηματικό στοιχείο του καπιταλισμού σήμερα.

Το ζήτημα τόσο της ιατροφαρμακευτικής φροντίδας όσο και ο τρόπος που εξασφαλίζεται η σύνταξη όσων φεύγουν από την παραγωγική διαδικασία, αφού έχουν ξεζουμιστεί στα καλύτερά τους χρόνια, αφορά το σύνολο της κοινωνίας. Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση που επιχειρείται σήμερα, στην ουσία εξωθεί τους εργαζο-

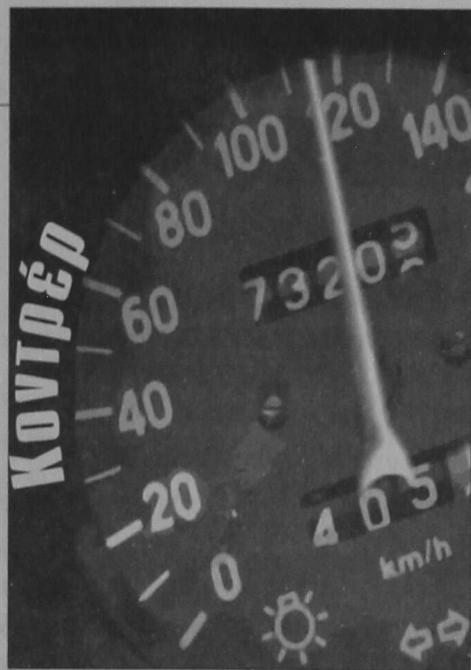
μένους να αντιμετωπίσουν την ασφάλιση σαν μια ατομική τους υπόθεση και έτσι οδηγούνται στο δόκανο των ιδιωτικών εταιρειών που τρίβουν τα χέρια τους μπρος στα επερχόμενα κέρδη. Το κράτος ουσιαστικά απεκδύεται κάθε υποχρέωση που απορρέει από οποιοδήποτε προσωπείο πρόνοιας και κάθε φιλολογία περί «κοινωνικού κράτους» απογυμνώνεται.

Η επίθεση αυτή στα ασφαλιστικά δικαιώματα δεν είναι παρά κομμάτι του συνολικότερου πολέμου που έχει εξαπολύσει το κράτος και το κεφάλαιο ενάντια στην κοινωνία, όπως η αναθεώρηση του άρθρου 16 για την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, η διάλυση της υπαίθρου με τη συρρίκνωση του αγροτικού πληθυσμού και τη συγκέντρωση της παραγωγής σε λίγες μεγάλες εταιρείες, η επίθεση στο φυσικό περιβάλλον με τα κάθε λογής αναπτυξιακά σχέδια, ο έλεγχος και η καταστολή κάτω από το δόγμα του παγκόσμιου αντιτρομοκρατικού πολέμου...

Γι' αυτό και η αντίσταση της κοινωνίας οφείλει να είναι συνεχής και αδιάλειπτη με ΑΓΩΝΕΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

- ★ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΠΕΙΝΑΣ
- ★ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΞΩΘΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ

Αυτόνομη Πρωτοβουλία  
Νάξου 12.12.07  
και για την αντιγραφή  
«Ρελαντί».



Η Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου ανακοίνωσε κλαδική απεργία στις 13 Μάρτη. ★★ Οπότε, στις 13 Μάρτη απεργώ. Δεν κάνω τη

πάπια. ★★ Συνάντηση στο άγαλμα της Αθηνάς, στο Πεδίο του Άρεως στις 11 το πρωί και πορεία για να καταθέσουμε την πρότασή μας για ένσημα βαρέα ανθυγιεινά και ενιαία ειδικότητα. ★★ Συνάδελφοι, courier, delivery και εξωτερικοί, όλοι στην απεργιακή συγκέντρωση. ★★ Σ' αυτή τη ζωή τίποτα δε χαρίζεται όλα κατακτιούνται. ★★ Συντονισμένη στάση εργασίας στα καταστήματα L' Artigiano σε Νίκαια, Πειραιά, Περιστέρι και Αιγάλεω μετά τις απολύσεις εργαζομένων που συμμετείχαν στην πανελλαδική απεργία στις 12 Δεκέμβρη. ★★ Τη στάση αποφάσισαν το Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού Πειραιά και το Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Επισιτισμού Τουρισμού Αθήνας απαιτώντας την ανάκληση των πέντε απολύσεων στη Νίκαια και την εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας σε όλα τα καταστήματα της αλυσίδας. ★★ Πάντως δεν είναι η πρώτη φορά. Προφανώς είναι πάγια τακτική της αλυσίδας L' Artigiano να απολύει εργαζόμενους για συνδικαλιστική δράση. Γι' αυτό είχαμε αποκλείσει το κατάστημα της Κατεχάκη τη πρωτομαγιά του 2007. ★★ Στις 21 του Δεκέμβρη οι caballeros πραγματοποίησαν βραδινή μοτοδιαδήλωση ενάντια στην ανασφάλιστη εργασία στο χώρο των delivery. Πάντα τέτοια συνάδελφοι. ★★ Αργά και σταθερά οδηγούν και τα Ε.Λ.Τ.Α στο μαγικό κόσμο των ιδιωτικών ταχυδρομείων. ★★ Ελάτε συνάδελφοι να δείτε τι σημαίνει ελαστική απασχόληση και ανυπαρξία εργασιακών, κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. ★★ Ταυτόχρονα βέβαια θα δείτε τι σημαίνει αγώνας όχι για να μη χάσουμε αυτά που έχουμε αλλά για να κερδίσουμε αυτά που δικαιούμαστε. ★★ Θα δείτε τι σημαίνει Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου και Επιτροπές Εργαζομένων. ★★ Το συνδικαλισμό της αντιπροσώπευσης τον είδατε, τον ξέρετε, τον ζείτε. ★★ Μήπως έχει έρθει η ώρα της άμεσης δημοκρατίας στα συνδικάτα; ★★ Μήπως έχει έρθει η ώρα να στείλουμε τους εργατοπατέρες στο σπίτι τους; ★★ Στις 13 Μάρτη και το δικαστήριο απολυμένου συναδέλφου από τη μητρική acs. Από τις απολύσεις του Ιουνίου του 2007. Πως περνάει ο καιρός! Μα εμείς δεν ξεχνάμε, θα δώσουμε το παρόν και στο δικαστήριο. ★★ Τι γίνεται στη speedex της Καλλιθέας; Τα δρομολόγια του καταστήματος δίνονται σε εργολάβους δεξιά κι αριστερά. Ο μαγικός κόσμος του franchise τώρα και στη θησέως. ★★ Οι εργαζόμενοι το ξέρουν ή θα το μάθουν με την απόλυση; ★★ Κι ένα μικρό σχόλιο για την κατάσταση των ελληνικών δρόμων. ★★ "Πληρώνουμε για να πάμε να πεθάνουμε" λένε οι χρήστες της "εθνικής" Κορίνθου-Πατρών. Βάσει της κοινοτικής οδηγίας 1999/62/ΕΚ, ωστόσο, μπορούν να αρνηθούν να πληρώσουν για να χρησιμοποιήσουν το δρόμο-καρμανιόλα.

## Συνάδελφοι-ισσες

**Η ΣΒΕΟΔ προετοιμάζοντας την κλαδική της απεργία στις 13 Μάρτη, μοίρασε την παρακάτω προκήρυξη και παρέμβηκε στη Γενική απεργία στις 12 Φλεβάρη με δικό της μπλόκ**

Πάνω από 20 χρόνια το επάγγελμα μας, εξαπλώνεται τόσο όσο και η εκμετάλλευση που δεχόμαστε. Είμαστε εμείς που διασχίζουμε την πόλη από τη μια άκρη της ως την άλλη. Που μεταφέρουμε από φακέλους και δέματα μέχρι βιολογικό υλικό. Που όλα αυτά τα χρόνια καβαλάμε ένα μηχανάκι με βροχή, κρύο και καύσωνα. Που εργοδότες και κράτος μας θεωρούν αναλώσιμους, απασχολήσιμους, αόρατους.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ότι είμαστε οι πρώτοι σε εργατικά ατυχήματα με βάση τα στοιχεία που δίνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες παρά το γεγονός ότι πολλές φορές, η αστυνομία καταγράφει τα τρακαρίσματα ως τροχαία και όχι ως εργατικά ατυχήματα. Είναι χιλιάδες οι συνάδελφοι που υποφέρουν από μυοσκελετικά και αναπνευστικά προβλήματα, ανυπολόγιστος ο αριθμός των συναδέλφων που υποφέρει από το στρες της δουλειάς, μιας δουλειάς που δεν πληρώνεται ποτέ (γιατί βολεύει τα αφεντικά να τη θεωρούν ανειδίκευτη).

Αν όλα αυτά είναι λίγο πολύ γνωστά γιατί τα ζούμε στο πετσί μας, ήρθε η ώρα να τα παλέψουμε και να τα κάνουμε γνωστά σε όλη την κοινωνία.

Γι' αυτό καλούμαστε όλοι όσοι δουλεύουμε με μηχανάκι-κούριερ, ντελίβερι, εξωτερικοί υπάλληλοι να κατέβουμε στο δρόμο, στην απεργία του κλάδου μας στις 13 Μάρτη, που θα καταλήξει στο υπουργείο για να παραδώσουμε όλοι μαζί τα αιτήματά μας για ένταξη στα Βαρέα Ανθυγιεινά και για αναγνώριση της ενιαίας ειδικότη-



τας.

Ταυτόχρονα καλούμε σε συμμετοχή με το μπλοκ του Σ.Β.Ε.Ο.Δ. στη Γενική Πανελλαδική απεργία στις 13 Φλεβάρη γιατί είναι η ευκαιρία να διεκδικήσουμε τα αιτήματά μας και ταυτόχρονα να σταματήσουμε τη γενικότερη επίθεση που έχουν εξαπολύσει κυβέρνηση-ΣΕΒ-καναλάρχες στο σύνολο της εργατικής τάξης προσπαθώντας να φορτώσουν στις πλάτες μας τη λεγόμενη 'κρίση του ασφαλιστικού'. Η πραγματικότητα είναι ότι αν ήθελαν να βρουν τα χρήματα για το ασφαλιστικό, θα μπορούσαν να τα βρουν εξαφανίζοντας την ανασφάλιστη εργασία στον κλάδο μας, ιδιαίτερα στο χώρο των Delivery (υποχρεώνοντας τους εργοδότες να πληρώσουν τα ένσημα).

Η μαζική μας παρουσία όμως στις απεργίες στις 13 Φλεβάρη αλλά και στις 13 Μάρτη έχει και μια άλλη σημασία. Να αποτρέψουμε τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες να τα βρουν με την κυβέρνηση μέσα από τις λογικές

δημιουργίας κοινού ταμείου (κουμπάρα) που στην ουσία θα μας μεταφέρει το πρόβλημα από την πίσω πόρτα.

### ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Αναγνώριση ενιαίας ειδικότητας οδηγού δικύκλου-μεταφοράς
- Εισαγωγή του κλάδου μας στα Βαρέα και Ανθυγιεινά επαγγέλματα
- Καμία διαγραφή επαγγέλματος από τα Βαρέα και Ανθυγιεινά επαγγέλματα
- Πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις

### ΟΛΟΙ-ΕΣ στην ΚΛΑΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΠΕΡΓΙΑ:

**ΠΕΜΠΤΗ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ**

**ΟΛΟΙ-ΕΣ στη ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ:**

**ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ**

**ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**

**ΑΓΑΛΜΑ ΑΘΗΝΑΣ**

**(Λεωφ. ΑΛΕΞΙΑΝΔΡΑΣ)**

**Στις 10:30π.μ.**

**Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου**

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟΝ ΑΔΙΚΟ ΧΑΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΡΦΟΥ ΜΑΣ ΝΙΚΟΥ ΠΕΤΡΑΚΗ

## ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ.....

Όλοι όσοι δουλεύουμε ως διανομείς-εξωτερικοί υπάλληλοι στο Ηράκλειο, βιώνουμε κάθε μέρα την επικινδυνότητα του επαγγέλματος. Πιεζόμενοι από τα αφεντικά και τους πελάτες, τρέχουμε για να προλάβουμε τις παραγγελίες.

Στους δρόμους όμως της πόλης μας, κυκλοφορούν αρκετοί οδηγοί χωρίς κανένα σεβασμό σε τίποτα οδηγώντας με την αντίληψη πως υπάρχουν μόνο αυτοί. Ένα τέτοιο θρασύδειλο υποκείμενο χτύπησε και παράτησε το συνάδελφο μας. ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΠΟ ΜΑΣ.

Δυστυχώς δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Με αφορμή όμως το θάνατο του Νίκου, θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας να είναι και η τελευταία. Σίγουρα, η οδική συμπεριφορά είναι θέμα παιδείας οπότε ας αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες που του αναλογούν. Στη δουλειά όμως δεν υπάρχει κανένας λόγος να παίζουμε το κεφάλι μας κορώνα γράμματα για τα ψίχουλα ενός μισθού.

Η ζωή μας κοστίζει πολύ παραπάνω από μια σακούλα με φαγητό ή γράμματα, γι' αυτό και η απάντηση των συναδέλφων στην προτροπή των αφεντικών να ανοίξουμε το γκάζι για να ανταποκριθούμε στο φόρτο της δουλειάς θα πρέπει να είναι κάθετα αρνητική.

Η διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας είναι επιτα-

κτική ανάγκη, κανένας διανομέας ανασφάλιστος και αναλώσιμος αγαθός στα χέρια της εργοδοσίας. Όσο για τους πελάτες που βιάζονται να παραλάβουν τα φαγητά και τα δέματά τους ας αναλογιστούν ότι αυτοί που τα μεταφέρουν είναι άνθρωποι και όχι μηχανάκια. Όσο για τους ασυνείδητους οδηγούς αν δεν μάθουν ότι πρέπει να μας σέβονται έστω και μετά από αυτό το θλιβερό γεγονός να είναι σίγουροι πως θα μας βρουν ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ...

Πολύ σύντομα θα γίνει ανοικτό κάλεσμα σε όλους τους συναδέλφους για να συζητήσουμε όλα αυτά που μας αφορούν με σκοπό τη δημιουργία σωματίου εξωτερικών υπαλλήλων.

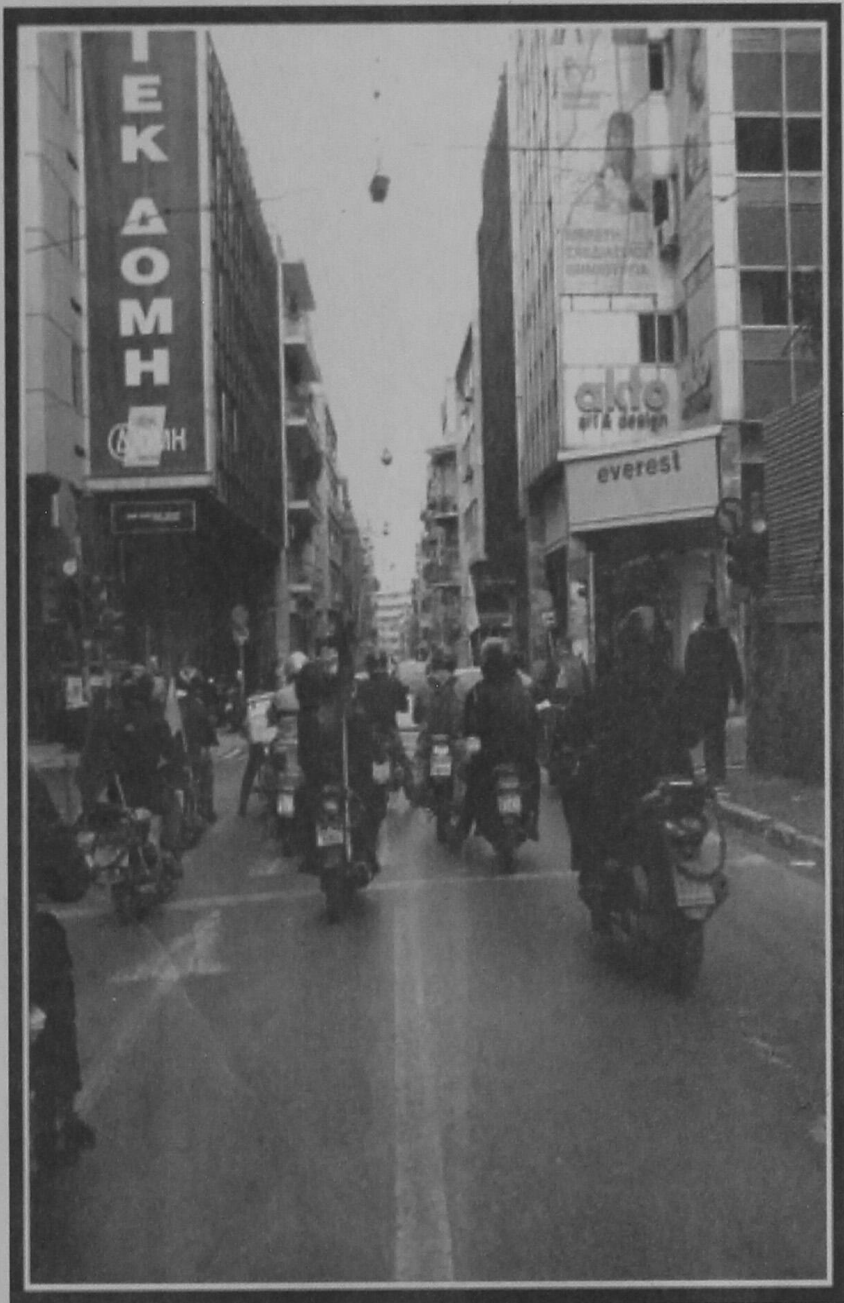
Για να έχουμε ένα όπλο στα χέρια μας, για να παλέψουμε για αυτά που μας στερούν...

### ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΝΙΚΟ

Υ.Γ 1. Συλλυπητήρια στους οικείους του συναδέλφου μας.

Υ.Γ 2. Όλη αυτή η προσπάθεια είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής στους ανθρώπους που έχασαν τη ζωή τους στο δρόμο όπως ο Νίκος.

**Πρωτοβουλία ντελιβεράδων-εξωτερικών υπαλλήλων Ηρακλείου Κρήτης. Τετάρτη 22 Γενάρη 2008.**

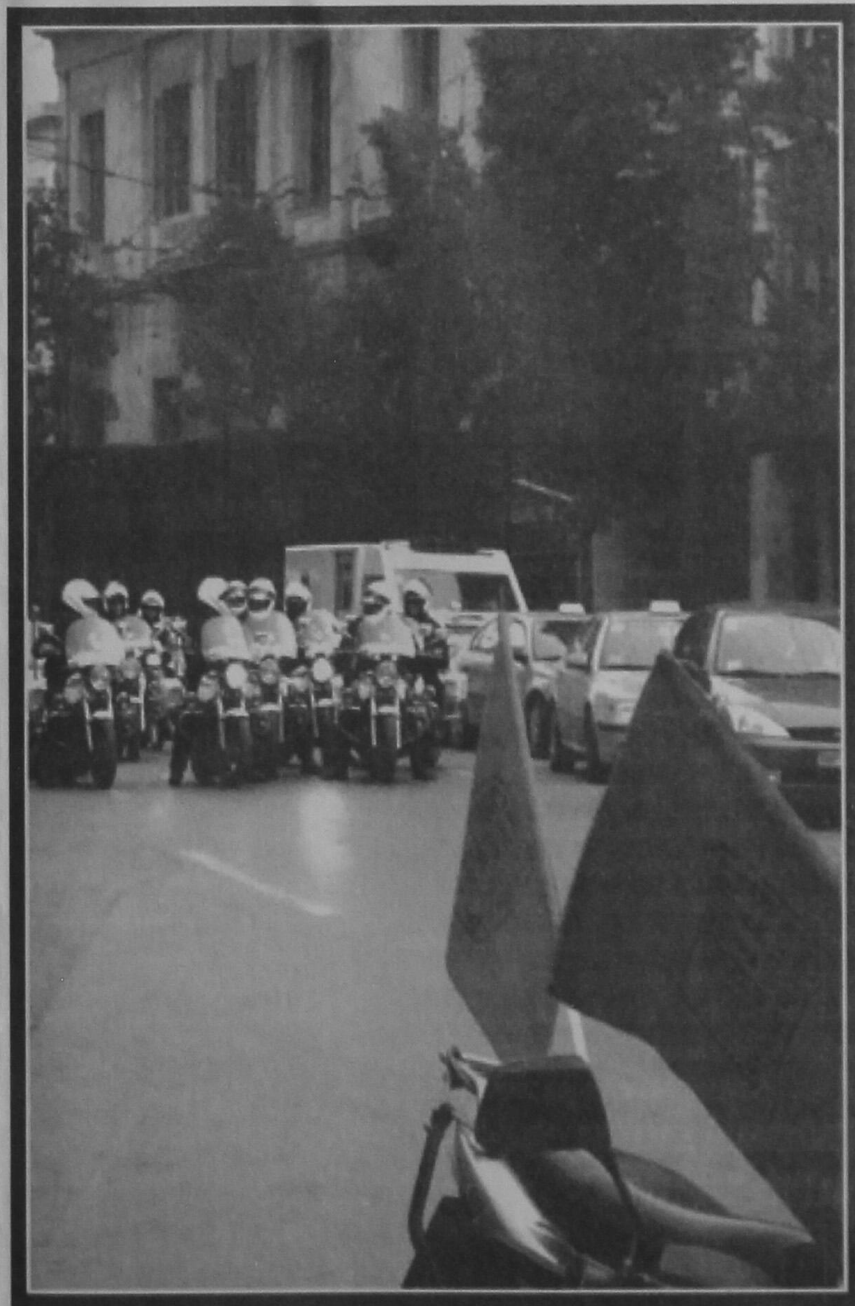


*Οι εικόνες είναι από την απεργιακή κινητοποίηση του σωματείου στις 12/12/2007 στα πλαίσια της γενικής απεργίας. Εκείνο το πρωί παρεμβήκαμε σε πάνω από 10 ταχυμεταφορικές.*



*Μοίρασμα εφημερίδας, αφισσοκόλληση και προπαγάνδιση της απεργίας θέλοντας να σπάσουμε το φόβο και την ανασφάλεια που κυριαρχεί στους χώρους δουλειάς και να αρχίσουμε να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας.*

**Όταν οι εργαζόμενοι αγωνίζονται... αποτελούν δημόσιο κίνδυνο!**



αφήνουν ανεξίτηλα σημάδια στα σώματα μας. Τα γόνατα πονούν, η μέση αρχίζει και έχει προβλήματα, οι τενοντίτιδες στα χέρια πολλαπλασιάζονται... Παράλληλα, όλοι μας διατρέχουμε τον ίδιο κίνδυνο να βρεθούμε «ξάπλα» στο δρόμο είτε γιατί ο κάθε γιωταχής συμπεριφέρεται σαν άρχοντας του δρόμου είτε γιατί η πίεση και ο φόρτος εργασίας είναι τέτοιοι που εύκολα σε κάνει να αφαιρείσαι.

όχι όλοι- οι εργαζόμενοι και κάποιες φορές με βλέμμα κατήγορου «γιατί άργησες, αυτόν το φάκελο τον περίμενα πριν μια ώρα». Γιατί, ενώ τα αφεντικά ξέρουν τις δύσκολες συνθήκες εργασίας και τους κινδύνους που υπάρχουν στο δρόμο αδιαφορούν επιδεικτικά στο να μας προμηθεύουν ένα στοιχειώδη εξοπλισμό. Οι εικόνες από συνάδελφους ή και ακόμα και εμάς τους ίδιους πεσμένους στο δρόμο στοιχει-

αυτονόπο να χρησιμοποιούμε το μηχανάκι μας με ό,τι συμφωνία πετύχει ο καθένας/μια με τον εργοδότη του/της. Έχετε δει πολλούς γραφίστες να πηγαίνουν στο γραφείο όπου εργάζονται με τον δικό τους υπολογιστή ή γραμματείς να φέρνουν το δικό τους τηλέφωνο; Με 650-700 ευρώ το μήνα τ' αφεντικά έχουν και εργαζόμενο και κεφάλαιο (το μηχανάκι) μαζί. Ενώ τα χρήματα για το service, όταν το παρέχουν, αρκούν στην καλύτερη περίπτωση για τα βασικά. Ταυτόχρονα, ο μισθός που μας δίνουν δεν ανταποκρίνεται καθόλου στην πραγματικότητα. Μια ακόμη δουλειά πληρωμένη με ψίκουλα. Χωρίς να ξεχνάμε τους συναδέλφους ειδικότερα στα ντελίβερι που δουλεύουν χωρίς ένσημα, χωρίς καμία αποζημίωση για το μηχανάκι και για βενζίνη, περιμένοντας τα πουρμπουάρ για να συμπληρώσουν το εισόδημα τους.

Δε θα πάμε στη δουλειά, ώστε να διεκδικήσουμε όλοι μαζί, συλλογικά όλα τα παραπάνω που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα. Θα ενώσουμε τις αντιστάσεις μας, τις εμπειρίες μας, τις φωνές, τις κόρνες, τις δυνάμεις μας.

Ναι θ' απεργήσουμε στις 13 Μάρτη, για ν' αποδείξουμε στους εαυτούς μας πρώτα από όλα και έπειτα στον εργασιακό μας περίγυρο (πελάτες, συνάδελφους κλπ), ότι στο διευρυμένο εργοστάσιο του τριτογενή τομέα παραγωγής/ στις υπηρεσίες, όπου εργαζόμαστε ως «οι τελευταίοι τροχοί της αμάξης» η αλήθεια είναι άλλη. Χωρίς εμάς τίποτα δεν μπορεί να λειτουργήσει. Τ' αφεντικό θα πρέπει να ικανοποιηθεί μόνο του τα καπρίτσια του και τις αγγαρείες που μας βάζει να κάνουμε, χιλιάδες φάκελοι θα παραμείνουν अपαράδοτοι, οι πελάτες θα πρέπει να πάρουν μόνοι τους το φαγητό τους ή να τους τα διανείμουν τ' αφεντικά, οι επιταγές και οι πληρωμές θα καθυστερήσουν μια μέρα, τόσα και τόσα προϊόντα (που μόνο εμείς γνωρίζουμε πόσα πολλά και διαφορετικής φύσης είναι) θα μείνουν στα μαγαζιά. Εκείνη τη μέρα θα μπλοκάρουμε την καλοκουρδισμένη «μηχανή του τριτογενή». Ήρθε η στιγμή που τα «πόδια» πρέπει να σταθούν όρθια. Οι εργοδότες μας φαίνονται «μεγάλοι» όσο είμαστε γονατιστοί...

**Κανένας απεργοσπάστης/στρια στις 13 Μάρτη**  
**Όλοι οι συνάδελφοι/ισσες στη μοτοδιαδήλωση,**  
**11 το πρωί**  
**στο άγαλμα της Αθηνάς,**  
**στο πεδίο του Άρεως,**  
**λεωφόρος Αλεξάνδρας.**

## Ούτε δυο, ούτε τρείς...



**Ν**αι, διεκδικούμε ενιαία ειδικότητα για όλους και όλες που δουλεύουμε με μηχανάκι, γιατί είτε φάκελους μεταφέρουμε είτε εισπράξεις κάνουμε είτε φαγητά κουβαλάμε βιώνουμε τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες εργασίας και εκμετάλλευσης. Οι υπηρεσίες είναι υπηρεσίες όποια μορφή ή όνομα και αν έχουν κι εμείς φροντίζουμε να διεκπεραιώνονται. Διότι οι «διαφορετικές» ειδικότητες δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να μας διαχωρίζουν και να μας κρατούν διασπαρμένους, με μόνους κερδισμένους τ' αφεντικά που επιβάλλουν αυτές τις άθλιες εργασιακές συνθήκες. Διότι το να ξέρεις τους δρόμους της Αθήνας, πού έχει φανάρια, πώς θα κόψεις δρόμο, από πού θα πας για να γλιτώσεις κίνηση, τις παραξενιές της κάθε εταιρείας, να αποκρυπτογραφείς το όνομα του παραλήπτη και να το βρίσκεις πάνω στα κουδούνια ή το να βρίσκεις νούμερα στους δρόμους χρειάζεται τέχνη, εμπειρία, υπομονή και δυνατά νεύρα.

Ναι, διεκδικούμε ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά σε μια στιγμή που αφεντικά και κυβερνήσεις επιτίθενται στην εργατική τάξη θέλοντας να πάρουν πίσω κατακτήσεις που έχουν κερδηθεί ακόμα και με αίμα. Και τα δικαιούμεστε με το παραπάνω, μιας και ο κλάδος μας - σύμφωνα με μετρήσεις επίσημων φορέων (ΙΚΑ κλπ) έχει τα πιο πολλά θανατηφορά ή μη ατυχήματα. Τα χρόνια που περνάμε πάνω στα μηχανάκια

## Χίλιοι δεκατρείς λόγοι για απεργία

Η 13 Μάρτη είναι η μέρα μας, η δικιά μας απεργία. Η μέρα που εμείς θα διαδηλώσουμε για εμάς ως κομμάτι της εργατικής τάξης που έχει ακόμα την αξιοπρέπεια να αγωνίζεται. Μακριά από τους επίσημους συνδικαλιστικούς φορείς (ΓΣΕΕ κλπ), ειδικούς, συνδικαλιστικά στελέχη, αρχηγίσκους και λοιπά λαμόγια που ξεπουλάνε τους αγώνες ή τους εξαργυρώνουν με θέσεις ή/και ψήφους. Η απεργία μας που θα φέρει χαμόγελα στα χείλη μας και εκνευρισμό, φόβο στα αφεντικά μας, που θα μας κάνει υπολογισίμους απέναντι στα αλλαζονικά βλέμματά τους.

Ναι, θ' απεργήσουμε στις 13 Μάρτη για την αξιοπρέπεια μας. Γιατί έχουμε κουραστεί να είμαστε «το courier» «το παιδί για τα θελήματα» σε κάθε εταιρεία που μπαίνουμε για να παραδώσουμε και να μας κοιτούν υποτιμητικά - ευτυχώς

ώνουν τις μέρες εργασίας μας.

Θ' απεργήσουμε διότι οι ρυθμοί εργασίας- ιδιαίτερα για όσους δουλεύουμε ως διανομείς φαγητών ή courier- είναι καθημερινά εξαντλητικοί. Δεκάδες παραδόσεις σε λίγες μόνο ώρες, διότι οι εταιρείες/μαγαζιά κερδίζουν την ανταγωνιστική τιμή που προσφέρουν για τους πελάτες τους, από το δικό μας ξεζούμισμα. Οι ρυθμοί εργασίας ανεβαίνουν, ενώ το προσωπικό ποτέ δεν είναι αρκετό για να καλύψει αυτήν την αυξανόμενη ένταση παραγωγής. Ποτέ δεν προσλαμβάνουν τόσους ώστε να βγαίνει η δουλειά κάπως ξεκούραστα και γιατί να το κάνουν άλλωστε αφού τη βγάζουμε τη δουλειά μέσα στο άγχος και στην πίεση.

Στις 13 Μάρτη θα κατέβουμε στο δρόμο γιατί το κορμί μας έχει αρχίσει να αποτυπώνει την καθημερινότητα της εργασίας μας πάνω του. Πόνους στα γόνατα και στις πλάτες μας, εικόνες στους δρόμους από συναδέλφους ή και εμάς τους ίδιους με σπασμένα χέρια, πόδια, χρόνιες ιγμορίτιδες, κρύματα και ο κατάλογος είναι ατελείωτος.

Θα κατέβουμε σε μοτοδιαδήλωση διότι είμαστε - ίσως ο μοναδικός κλάδος που συμβαίνει αυτό- εργαζόμενοι οι οποίοι πάμε στη δουλειά και δίνουμε στ' αφεντικά το μέσο μας, όχι μόνο χωρίς κανένα οικονομικό αντάλλαγμα αλλά θεωρείται

**ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**  
**ΒΑΣΗΣ**  
**ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**  
**ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ**



Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατά ανάγκη τις θέσεις η ΣΒΕΟΔ. Επικοινωνήσε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ. Κ. 11743 ΑΘΗΝΑ ή στο τηλέφωνο 210 8822277 Για τους χαι-τεκ στείλτε: sto\_relad1@yahoo.com...

